Adaptatie Duodecim-richtlijn ‘Bijtwonden’

Haio: NOORDMAN Carmen , U.A.
Promotor: PHILIPS Hilde , U.A.
Praktijkopleider: Beeldens Inge

Context: Duodecim-richtlijnen zijn bondige praktische richtlijnen van Finse origine over een wijdspectrum aan onderwerpen binnen de eerstelijnszorg dewelke huidig worden geactualiseerd en geadapteerd aan de Belgische zorgcontext en gratis beschikbaar worden gesteld via ebpracticenet (het vroegere EBMpracticenet). In deze MaNaMa-thesis evalueren mijn collega haio Shari Van Roeyen en ik de Finse richtlijn ‘Bite Wounds’ en zal deze zo nodig worden aangepast aan de Belgische context om zo een bruikbare richtlijn voor de Belgische eerstelijnszorgverleners te creëren. De incidentie van mens- en dierenbeten in België is 487 per 100000 patiënten.

Onderzoeksvraag: Is de Finse Duodecim richtlijn ‘Bite Wounds’ geschikt voor de huidige Belgische zorgcontext of dient deze geadapteerd te worden? Hiervoor worden in deze masterproef de volgende twee klinische vragen behandeld: - Wanneer is antibiotica geïndiceerd bij bijtwonden in de eerste lijn? - Wanneer is passieve immunisatie na bijtwonde geïndiceerd in de huisartsenpraktijk?

Methode: Voor deze MaNaMa-thesis werd de handleiding van ebpracticenet gevolgd, die gebaseerd is op de ADAPTE II-procedure. Mijn collega haio en ik stelden vier klinische vragen op aan de hand van de originele Duodecim-richtlijn ‘Bite Wounds’. Vervolgens werd via een uitgebreide literatuurzoektocht gezocht naar relevante internationale en nationale richtlijnen. De gevonden richtlijnen werden door beide haio’s onafhankelijk van elkaar beoordeeld met het AGREE II-instrument en via de ADAPTE-procedure werd een consensus bekomen. Alle relevante bevindingen werden hierbij genoteerd in een speciaal door ebpracticenet voorziene matrix en de aanbevelingen werden gewaardeerd op samenhang, courantheid en toepasbaarheid. Deze matrix werd vervolgend nagelezen door de leescommissie van ebpracticenet. Voor het implementatieproject werd in de iCAREdata-database gekeken of het huidige beleid van bijtwonden door huisartsen in de Antwerpse huisartsenwachtposten overeenstemt met de aanbevelingen in de richtlijn en werden de deelnemende wachtposten nadien van feedback voorzien.

Resultaten: Na screening en toepassing van het AGREE II-instrument werden twee richtlijnen weerhouden voor adaptatie, zijnde de richtlijnen van het NHG ‘Traumatische wonden en bijtwonden’ en de CKS ‘Bites – human and animal’. De aanbevelingen werden getoetst aan de literatuur en zo nodig werden aanvullingen van de bestaande richtlijnen en/of nieuwe aanbevelingen geformuleerd. Uit de implementatiefase bleek dat de huisartsen in de Antwerpse wachtposten veelal het juiste antibioticum voorschijven, echter in te hoge dosering. Verder werd opvallend weinig een tetanusvaccinatie voorgeschreven.

Conclusie: De Duodecim-richtlijn ‘Bite Wounds’ werd geadapteerd en bevat aanbevelingen rondom het beleid bij bijtwonden die toepasbaar zijn in de Belgische zorgcontext.